

Drugi dan: Moliti glasno i osobno

Pokušaj danas ponovno moliti molitvu Charlesa de Foucaulda, polako izgovarajući riječi i osluškujući Božji govor tebi... Zapiši što si čuo i doživio u svoj dnevnik.

Prema Lk 23,46 zadnja Isusova riječ je bila molitva iz Ps 31,6: "*Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!*". Charles de Foucauld ju je sam za sebe na sljedeći način proširio: "Oče, predajem se tebi; čini od mene, što ti je drago. Za sve što sa mnom učiniš, hvala ti. Na sve sam spreman, sve prihvaćam. Moj Bože, ne želim ništa više nego da se tvoja volja ispuni na meni i na svim tvojim stvorovima. U tvoje ruke stavljam svoju dušu. Predajem ti je, moj Bože, sa svom ljubavi svojega srca, jer te ljubim i jer me ta ljubav potiče da ti se predam, da se stavim u tvoje ruke, bez ograničenja, s bezgraničnim povjerenjem. Jer ti si moj Otac" (GL 5,5).

37. Glasna osobna molitva razotkriva našu nutrinu i vodi nas k istini o nama samima. Možda si se već nakon prve rečenice počeo kolebati da li nastaviti moliti. Tko bi mogao bez nutarnjeg otpora Bogu reći: "Učini sa mnom što ti se sviđa"! Pripada li Bogu doista *čitava* ljubav našega srca (usp. svoje bilješke uz 1,5)? Jesmo li mu zahvalni za sve što čini s nama? Možda bi bilo poštenije reći: "Bože moj, *želio bih* te ljubiti čitavim srcem": najednom postajemo svjesni da je naše "srce" ispunjeno mnogim drugim stvarima i da naši doživljaji nisu usmjereni prema Bogu. Otkrivamo da nas svijet osjećaja nije sličan Kristovu, nije pokristovljen, da, da smo u dubini; svojega srca ostali "Božji neprijatelji", jer "težnja je tijela (= čovjek u svojoj zemaljskoj egzistenciji) protivna Bogu" (Rim j 8,7). Sam Bog nas treba osloboditi i pročistiti da bismo mogli stupiti s njim u osobni odnos. Ovo otkriće je važan korak na putu dubljeg obraćanja k njemu:

„Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima" (Rim 8,26).

3. Što moram činiti?

38. Pokušaj sada izreći jednu osobnu (spontanu) molitvu koja odgovara tvojoj časovitoj situaciji i zabilježi je u svoj duhovni dnevnik.

U dublje oblike meditacije vode *molitve ponavljanja* kao što je molitva: "Gospodine Isuse Kriste, smiluj mi se" (GL 6,1), i izgovarana kod svakog izdisaja ili u skladu s udaranjem srca (kod udisaja: Gospodine Isuse Kriste; kod izdisaja: smiluj mi se). Navikni se svaki dan kroz nekoliko minuta tu molitvu glasno govoriti Bogu. Ona će se utisnuti u tvoju podsvijest i ponovno sama od sebe doći u svijest: Duh Božji koji stanuje u tebi naučit će te da živiš od Božjeg milosrđa! Slično značenje ima u Katoličkoj crkvi uobičajena molitva krunice: ona uvodi u "stanje molitve" (GL 33,1).

Kako moliti krunicu, što nam krunica daruje, tko je Marija za nas i što nam Bezgrešna znači uči nas sv. Maksimilijan M. Kolbe.

Bezgrešna: evo našeg ideala. Približiti se Njoj, postati sličnima Njoj, dopustiti da Ona zaposjedne naše srce, kao i čitavo naše biće, da Ona živi i djeluje u nama i preko nas, da Ona sama ljubi Boga našim srcem, da Joj pripadamo bez ikakve zadržke.

Žariti u atmosferi, pridobivati duše za Nju, tako da se pred Njom otvore i srca naših bližnjih, sve dok Ona ne proširi svoje carstvo u srcima svih onih koji žive na bilo kojem dijelu zemlje, neovisno o razlikama boje kože, nacionalnosti, jezika te u srcima svih onih koji će živjeti u bilo kojem povijesnom trenutku, sve do kraja svijeta. Dopustiti da se Njen život sve više

ukorjenjuje u nama, iz dana u dan, iz sata u sat, iz trenutka u trenutak, i to bez ikakva ograničenja. Evo našeg ideala!

Tada ćemo biti Njeni, pripadat ćemo Bezgrešnoj, bezgranično, savršeno, tako da ćemo gotovo postati Ona sama. Ona preko nas ljubi dobrog Boga. Ona našim siromašnim srcem ljubi Svog Božanskog Sina. Postajemo kanal ljubavi Bezgrešne prema Isusu, a Isus, gledajući nas kao vlasništvo te gotovo dio Svoje preljubljene Majke, ljubi Nju u nama i po nama. Kakva prelijepa otajstva!...

Presveta Djevica Marija nije neka bajka ili legenda, već živo biće koje ljubi svakoga od nas, pa ipak nije dovoljno poznata, niti je njena ljubav dostatno uzvrćena; stoga je potrebno posvuda naviještati njeno ljubavljivo djelo, a to se sasvim dobro može činiti i putem tiska.

Život je kratak! Nakon smrti se ne stječu zasluge. Ovo je vrijeme za posvećenje.

Do povezanosti s Marijom dolazi se molitvom svete krunice. Otajstva koja razmatramo uvode nas u otajstva Isusova života. Tome nas najbolje može naučiti Marija.

Molitva krunice čini čuda u našim srcima, o tome svjedoče mnogi:

„Krunica me je oslobodila od moje nevjere.

Vrlo mnogo ljudi sumnja u Boga, jer ih nevjera drugih čini nesigurnima. No postoji put do duboke vjere: Marija je svijetu donijela Isusa, ona će ga i tebi donijeti ako je za to moliš: 'Otkako molim krunicu, postala sam posve drugi čovjek. Prije sam sumnjala u Boga, u svemu i u pojedinostima. Zbog toga sam stalno patila. Sada me je krunica oslobodila od moje nevjere i odagnala sumnje koje su me mučile! Svake večeri prije spavanja molim krunicu.

Njezine su mi tajne pri tom postajale uvijek sve jasnije. Sada se pouzdajem u Boga. I prema svojoj subraći postala sam strpljivija i puna razumijevanja. Krunica mi je velika pomoć.'”